

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 9C/37/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812202129
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2013:5812202129.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Zuzanou Hartelovou, v právnej veci žalobcu C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, právne zastúpeného Q.. P. Slamkom, advokátom so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, proti žalovanému V. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného P. Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, adresa pre doručovanie Regionálne riaditeľstvo Zvolen, Námestie SNP 98/2, Zvolen, v konaní o zaplatenie 470,66 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 470,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 470,66 € od 16.03.2012 do zaplatenia.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia vo výške 393,02 €, na účet právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 03.04.2012 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 470,66 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 470,66 € od 16.03.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania pozostávajúcich zo súdneho poplatku za návrh a trov právneho zastúpenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 18.01.2012 v k.ú. M. v smere od čerpacej stanice B. v N. došlo ku škodovej udalosti, kde žalovaný ako vodič osobného vozidla H. T V. pri jazde pred jeho vozidlom S. E. spôsobil svojou jazdou, že došlo k odleteniu kameňa nachádzajúceho sa na ceste, ktorý narazil do predného čelného skla jeho vozidla, čím došlo k prasknutiu predného skla. Motorové vozidlo vo vlastníctve žalovaného bolo povinne zmluvne poistené v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Dňa 18.01.2012 bola nahlásená škodová udalosť v poisťovni - pobočke v Dolnom Kubíne. Dňa 24.01.2012 si na vlastné náklady zabezpečil opravu - výmenu čelného skla, pričom celkové vynaložené náklady na jeho výmenu predstavovali sumu 470,66 €. Poisťovňa Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. vo veci vybavenia predmetnej poistnej udalosti mu oznámila, že jeho poistný nárok zamietla, nakoľko šetrením s oboma účastníkmi škodovej udalosti bolo zistené, že okolnosti vzniku škodovej udalosti popísané žalovaným nekorešponujú s ním uvedenými okolnosťami vzniku škody. S poukazom na § 420 ods. 1, § 106 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov má zato, že žalovaný svojím protiprávnym konaním - neodbornou jazdou zavinil vznik škody na jeho vozidle, ktorá predstavuje sumu 470,66 €, ktorá bola preukázateľne vynaložená na opravu predmetného motorového vozidla. Konanie žalovaného bolo teda v priamej príčinnej súvislosti so vzniknutou škodou. Keďže žalovaný neuhradil dobrovoľne sumu preukázateľne vzniknutej škody v lehote do 15.03.2012, je v čase od XX.XX.XXXX v omeškaní.

Súd žalobnému návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 30.05.2012 vydaním platobného rozkazu č.k. 4Ro/125/2012-22, proti ktorému podal žalovaný riadne a včas, v zákonom stanovenej lehote odpor (č.l. 23 spisu). V odôvodnení odporu uviedol, že nepopiera skutočnosť, že dňa 18.01.2012 v k.ú. obce M. v smere od čerpacej stanice B. v N. došlo ku škodovej udalosti na vozidle žalobcu tak, ako ju popísal v žalobe. Osobné motorové vozidlo, ktoré ako vodič viedol, malo riadne povinné zmluvné poistenie v poisťovni Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. Tejto poisťovni vznik poisťovnej udalosti bol aj riadne dňa 18.01.2012 oznámený. Poisťovňa odmietla plniť poisťné plnenie s odôvodnením, že okolnosti vzniku škodovej udalosti, ktoré poisťovni popísal, nekorešpondujú s okolnosťami uvedenými poisťovni žalobcom. Žalovaný zároveň navrhol, aby do konania vstúpila ako vedľajší účastník na strane žalovaného spoločnosť Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s.

Podaním odôvodneného odporu v zákonom stanovenej lehote došlo podľa § 174 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.) k zrušeniu vydaného platobného rozkazu v celom rozsahu.

Písomným podaním zo dňa 17.04.2013, doručeným súdu dňa 19.04.2013 (č.l. 32), na základe výzvy súdu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Bratislava, zahlásila svoj vstup do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, vzhľadom na poisťný vzťah so žalovaným založený poisťnou zmluvou č. XXXXXXXXXX.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobnému návrhu (č.l. 39) uviedol, že svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. si splnil. Pri vyšetovaní škodovej udalosti zo dňa XX.XX.XXXX zistil zjavné rozpory vo výpovediach priamych účastníkov škodovej udalosti - žalobcu a žalovaného. Rozpor sa týkal spôsobu upovedomenie vodiča poisteného vozidla, ako aj spôsobu zastavenia. Z vykonaného šetrenia nemal preukázané, že by škoda na motorovom vozidle žalobcu bola spôsobená práve prevádzkou motorového vozidla žalovaného, preto nemohol pristúpiť k výplate poisťného plnenia z povinného zmluvného poistenia žalovaného. Svoje vyjadrenie následne vedľajší účastník doplnil podaním zo dňa 01.08.2013 (č.l. 94-95), v ktorom vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného v zmysle § 420 OZ uviedol, že žalovaný neporušil žiadnu povinnosť uloženú mu všeobecne záväzným právnym predpisom a nakoľko žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti, kauzálny nexus medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou a zavinenie vodiča, žalovaný za škodu v zmysle § 420 OZ nezodpovedá. Vo vzťahu k zodpovednosti v zmysle § 427 OZ uviedol, že žalobca jednoznačne nepreukázal, že škoda vznikla osobitnou povahou prevádzky vozidla žalovaného, ani príčinnú súvislosť medzi prevádzkou vozidla žalovaného a vznikom škody. Z výpovede žalovaného a hlásenia škodovej udalosti žalovaným vyplýva, že v čase, keď malo dôjsť k vymršteniu kameňa išlo pred vozidlom žalovaného posýpacie vozidlo. Tvrdenie žalovaného v správe o nehode a v hlásení škodovej udalosti o zavinení, prípadne o tom, že mu odskočil kameň, vychádzajú len z tvrdenia žalobcu, keďže žalovaný nezaregistroval odskočenie skalky. V predmetnom čase pred vozidlom žalovaného išiel posýpač a skalka tak mohla odskočiť z tohto vozidla, prípadne mohlo ísť o skalku z posypového materiálu, ktorým posýpač posýpal cestu. V súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania, poukázali na ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. s tým, že svoju povinnosť si poisťiteľ splnil tak, že žalobcovi podal listom zo dňa 17.02.2012 vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť poisťné plnenie, z ktorého dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na uplatnenie úroku z omeškania.

Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 17.07.2013, 09.08.2013 a 18.09.2013. Pojednávanie dňa 09.08.2013 súd vykonal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ako aj žalovaného, ktorí termín pojednávania zobrali na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 17.07.2013 (č.l. 83). Právny zástupca žalobcu dňa 29.07.2013 požiadal o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní dňa 09.08.2013 a odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania právneho zástupcu žalobcu. Súd právnenému zástupcovi žalobcu dňa 05.08.2013 (č.l. 89) oznámil, že žiadosť o odročenie pojednávania nebude akceptovať, nakoľko kolízia pojednávania v danom prípade nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania, keď termín pojednávania bol určený po vzájomnej dohode s účastníkmi konania, pričom vzhľadom na odstup času od určenia termínu pojednávania do jeho konania mal žalobca, resp. jeho právny zástupca, dostatok času zabezpečiť prípadnú substitúciu na pojednávaní. Napriek uvedenému oznámeniu sa žalobca (na ktorého strane pritom dôvod pre odročenie pojednávania nevznikol) a jeho právny zástupca na pojednávanie dňa 09.08.2013 nedostavili. Rovnako sa na pojednávanie nedostavil žalovaný, ktorý svoju neprítomnosť na pojednávaní riadne a včas, vážnymi dôvodmi neospravedlnil. Boli teda splnené podmienky § 101 ods. 2 O.s.p. pre vykonanie pojednávania v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a žalovaného a listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to: žalobným návrhom zo dňa 02.04.2012 (č.l. 1-4), kópiou pokladničného dokladu (č.l. 7), korešpondenciou medzi žalobcom a poisťovňou Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (č.l. 8, 9), faktúrou (č.l. 10), výzvami žalobcu na zaplatenie (č.l. 12-15), odporom proti platobnému rozkazu (č.l. 23), vyjadrením vedľajšieho účastníka (č.l. 39-40), kópiou hlásenia škodovej udalosti pre poisteného (č.l. 46-47), vrátane správy o nehode (č.l. 48), kópiou hlásenia škodovej udalosti pre poškodeného (č.l. 11, 49-50), vrátane správy o nehode (č.l. 51), zápisom o poškodení vozidla (č.l. 52), fotodokumentáciou vozidla žalobcu (č.l. 54-60), kópiou poisťnej zmluvy (č.l. 65-66), kópiou osvedčenia o evidencii vozidla žalovaného (č.l. 67-68), záznamom z telefonickej komunikácie zamestnanca poisťovne s účastníkmi konania (č.l. 73, 74), vyjadrením vedľajšieho účastníka (č.l. 94-95), kópiou technického preukazu vozidla žalobcu (č.l. 104), ako aj ostatným obsahom spisu.

Žalobca na pojednávaní zotrval na svojej žalobe. Uviedol, že išiel v smere od čerpacej stanice N. na M., pričom v smere od pred ním idúceho vozidla vyletel kameň, ktorý mu poškodil čelné sklo. Trúbením a blikaním donútil vodiča zastaviť, aby videl čo sa stalo. On to uznal, že je to možné, lebo to bolo v januári a boli posypané cesty a dohodli sa, že pôjdu do poisťovne a spíšu hlásenie o škode. Do poisťovne išli hneď v ten deň. V poisťovni vypísali tlačivo, ktoré si potom navzájom podpísali. Následne mu potom volal likvidátor, ku ktorému sa dostavil, volal mu asi na druhý deň. Uviedol, že vie, od ktorého auta mal kameň odletieť, lebo to videl, išiel kúsok pre ním a vylietalo mu spod auta všeličo. Bol to náraz. Nepamätal si či v protismere išlo nejaké auto, ani aká bola v tom čase premávka.

Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že to bolo cez zimu doobeda, lebo potom hneď išli na poisťovňu. Žalobca na neho trúbil a blikal, zastavili na zastávke vo Vavrečke, žalobca sa odstavil pred neho a povedal mu čo sa stalo. Premávku v tom čase si nevšimol, len ako na neho bliká. Mohlo byť asi pol jednej, lebo o jednej už boli na poisťovni. Nepamätal si či pred ním išlo nejaké motorové vozidlo, vtedy sa sústredil na cestu, lebo bolo ohrnuté a bolo posypané. Zdalo sa mu, že pred nimi išiel sypač, ale nebol si istý. Vozovka bola posypaná. Odskočenie kamienka nezaregistroval, dozvedel sa to keď ho žalobca zastavil. Zastavil ho trúbením a blikaním, keď zastavil tak ho predišiel a rukou mu ukázal, aby ostal stáť. Bolo to niekde pred začiatkom obce Vavrečka, on išiel od N.. Kúsok za označením obce je zastávka, na ktorej zastavili. Na mieste tlačivá nevypisovali, až v Allianz. Na otázku vedľajšieho účastníka uviedol, že si nepamätá v akej vzdialenosti pred ním išiel posýpač, keďže si nepamätal ani či pred ním išiel. Na otázku, či jemu spod posýpača odskakovali nejaké kamienky žalovaný uviedol, že za posýpačom sa drží vždy vo väčšej vzdialenosti.

Vedľajší účastník na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, ktorú uviedol žalovaný pri hlásení udalosti, a to, že pred ním malo ísť posýpacie auto, sú tu dôvodné pochybnosti o tom, prevádzkou ktorého vozidla došlo k vzniku škody. T. sú tu nezrovnalosti v okolnostiach zastavenia, keď žalobca uviedol, že žalovaného zastavil trúbením a blikaním, pričom žalovaný uviedol, že ho zastavil tak, že ho predišiel. Na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX doplnil svoje vyjadrenie s tým, že v prípade, ak by súd mal zodpovednosť za preukázanie, je potrebné návrh zamietnuť z dôvodu existencie liberačných dôvodov v zmysle § 428 OZ. B. ležiaca na vozovke je vonkajšou okolnosťou, ktorá nemá pôvod v prevádzke vozidla a vzhľadom na splynutie skalky s vozovkou, nemožnosť jej rozpoznanie, a teda nemožnosť zabránenie tohto druhu nehôd má za to, že od prevádzkovateľa nebolo možno požadovať väčšie úsilie na odvrátenie škody, a preto je zbavený zodpovednosti za škodu.

Podľa hlásenia škodovej udalosti pre poškodeného (č.l. 11) vypísanej žalobcom bolo dňa 18.01.2012 o 11:00 hod. vo Vavrečke poškodené jeho vozidlo Honda Z.: NO XXXBI - prasknuté predné sklo, ku ktorému došlo tak, že pri jazde v smere od čerpadla PHM B. v N. mu do skla vozidla odletel kameň od pred ním idúceho vozidla značky H. Z.: NO XXXBA, ktorého vodičom a držiteľom bol žalovaný.

Podľa hlásenia škodovej udalosti pre poisteného (č.l. 46) vypísanej žalovaným, doručeným vedľajšiemu účastníkovi dňa XX.XX.XXXX, dňa XX.XX.XXXX o 11:00 hod. žalovaný ako vinník s poisteným vozidlom Ford Maverick Z.: NO XXXBA, išiel z čerpacej stanice z M. za posýpačom, za neho sa zaradilo ďalšie auto S. C-RV, za M. ho vodič auta zastavil a ukázal mu, že mu prasklo čelné sklo, odletel mu kameň spod kolesa. Poškodené bolo vozidlo vedené žalobcom S. Z.: NO XXXBI.

Z kópie pokladničného dokladu (č.l. 7) vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX bola uhradená faktúra č. XXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vo výške XXX,XX €, vystavená žalobcovi dodávateľom V. D. za opravu motorového vozidla S. E. EČ: NO XXXBI - výmena čelného okna a montáž (č.l. XX).

Z návrhu na uzavretie poisťnej zmluvy na povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (č.l. XX) vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalovaný s vedľajším účastníkom zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Z kópií osvedčenia o evidencii (č.l. XX, XXX) vyplýva, že vlastníkom motorového vozidla H. V. Z.: NO XXXBA bol v čase nehody žalovaný, vlastníkom motorového vozidla S. CR-V Z.: NO XXXBI žalobca.

Z korešpondencie medzi účastníkmi konania vyplýva, že vedľajší účastník oznámeniami zo dňa 17.02.2012 (č.l. 9, 63) oznámil žalobcovi a žalovanému, že okolnosti vzniku škodovej udalosti popísané ich poisteným nekorešponujú s okolnosťami vzniku škody uvedenými poškodeným, z ktorého dôvodu nároky na náhradu škody uplatnené poškodeným z jeho povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zamietli. Výzvami zo dňa 2X.XX.XXXX (č.l. 12, 14) následne žalobca prostredníctvom právneho zástupcu vyzval žalovaného a vedľajšieho účastníka na úhradu nákladov súvisiacich s opravou vozidla a trov právneho zastúpenia do 1X.XX.XXXX.

Podľa záznamu o tel. komunikácii predloženého vedľajším účastníkom (č.l. 73, 74) poistený - žalovaný pokiaľ ide o priebeh nehody mal uviesť, že smerom do M. na pumpe vychádzali z pumpy, za ním išiel poškodený, predbehol ho, zastavil, kývol mu, ukázal mu poškodenie, hneď odtiaľ išli na poisťovňu, boli tam obaja spolu. Žalobca mal uviesť, že to bolo na ceste, ktorá vedie k obci Vavrečka, kde popri tejto ceste, od auta pred ním mu odletel kameň, tak začal blikať, trúbiť, on si to všimol a zastal. Na mieste nič nevypisovali, nevedeli čo a ako, tak išli hneď spolu na poisťovňu.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav, ktorý nasledovne právne kvalifikoval:

D. odvodzoval svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy z ustanovenia § 420 Y. zákonníka, ktoré upravuje všeobecnú zodpovednosť fyzickej a právnickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. V danom prípade je však potrebné aplikovať ustanovenie § 427 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitnú zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, s ktorým právnym posúdením súd oboznámil účastníkov na základe žiadosti vedľajšieho účastníka na pojednávaní dňa 09.08.2013 (č.l. 101 pv).

Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov upravená v § 427 a nasl. OZ je osobitným druhom občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, ktorá spočíva na princípe objektívnej zodpovednosti, bez ohľadu na zavinenie. Dôvodom je tá skutočnosť, že prevádzka dopravných prostriedkov je zdrojom zvýšeného nebezpečenstva a zvýšenej možnosti vzniku škôd. Subjektom zodpovednosti sú fyzické právnické osoby vykonávajúce dopravu, ako aj iný prevádzkovatelia dopravného prostriedku. Predpokladmi vzniku zodpovednosti v zmysle citovaného ustanovenia sú udalosť vyvolaná osobitnou povahou prevádzky dopravného prostriedku, vznik škody a príčinná súvislosť medzi touto udalosťou a vznikom škody.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že došlo k poškodeniu čelného skla motorového vozidla žalobcu, ani výška škody. B. bola zodpovednosť žalovaného za spôsobenú škodu a existencia liberačných dôvodov na strane žalovaného.

Na základe vykonaného dokazovania - výpoveďami žalobcu a žalovaného a listinnými dôkazmi - hláseniami škodovej udalosti pre poškodeného (č.l. 11) a pre poisteného (č.l. 46, 47), správy o nehode podpísanej oboma účastníkmi nehody (č.l. 48) a technických preukazov motorových vozidiel žalobcu a žalovaného (č.l. 67-68, 104), mal súd za preukázané, že dňa 18.01.2012 došlo na vozidle žalobcu ku škode v dôsledku odstrelenia, vymrštenia kameňa spod vozidla žalovaného a jeho nárazu do čelného skla motorového vozidla žalobcu. K vymršteniu kameňa došlo počas jazdy, kedy žalobca po zaregistrovaní tejto skutočnosti okamžite zastavil vozidlo žalovaného, ktorý vznik škody uznal a následne sa obaja účastníci nehody dostavili do poisťovne, kde vypísali potrebné tlačivá vo vzťahu ku škodovej udalosti. Z kópie pokladničného dokladu (č.l. 7) v spojení s faktúrou (č.l. 10) mal súd tiež za preukázané, že žalobca dňa 27.03.2012 uhradil za výmenu čelného skla na motorovom vozidle sumu 470,66 €.

Vzhľadom na to, že k vymršteniu kameňa došlo v súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom, je daná zodpovednosť prevádzkovateľa tohto motorového vozidla, teda žalovaného, v zmysle § 427 ods. 1 OZ.

Pokiaľ vedľajší účastník poukazoval na existenciu dôvodných pochybností o tom, prevádzkou ktorého vozidla došlo k vzniku škody, s poukazom na skutočnosť, že pred žalovaným malo ísť posýpacie auto, súd vo vzťahu k priebehu vzniku škody vychádzal zo zhodných tvrdení účastníkov dopravnej nehody, keď žalovaný vznik škody spôsobom uvedeným žalobcom nerozporoval, v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že nepopiera, že ku škodovej udalosti došlo tak, ako ju popísal navrhovateľ v žalobe. Skutočnosť, že pred vozidlom žalovaného sa pohybovalo posýpacie vozidlo vyplýva len z hlásenia škodovej udalosti pre poisteného (č.l. 46), pričom v konaní nebolo preukázané v akej vzdialenosti sa malo toto vozidlo pohybovať pred vozidlom žalovaného, ani akú činnosť toto vozidlo vykonávalo. I keď je zrejmé, že vodič motorového vozidla si vo všeobecnosti nemusí byť vedomý odletenia skalky spod kolies svojho motorového vozidla, nie je tomu tak v danom prípade, a to vzhľadom na ročné obdobie a jazdné podmienky (bol sneh a cesta bola posypaná), kedy žalovaný odletovanie posypu spod kolies motorového vozidla registrovať mohol, ide o všeobecne známu skutočnosť, nemohol však registrovať smer vymršteného posypu. V danom prípade je však potrebné vychádzať z výpovede žalobcu, ktorý jediný mohol vnímať, spod ktorého auta bol kameň do jeho čelného skla vymrštený. Záveru, že škoda bola spôsobená tak ako uviedol žalobca pritom nasvedčuje aj jeho ďalšia reakcia, keď bezprostredne nato zastavil žalovaného ako vodiča auta, spod kolies ktorého bol kameň vymrštený, pričom sám žalovaný následne uznal spôsob vzniku škody uvedenej žalobcom a spolu so žalovaným sa bezprostredne nato dostavili do poisťovne. Na základe uvedených skutočností nemal súd dôvod pochybovať o tom, spod kolies ktorého motorového vozidla bol kameň vymrštený. Rovnako ďalšiu námietku vedľajšieho účastníka vo vzťahu k spôsobu zastavenia motorového vozidla nepovažoval súd za dôvodnú a spôsobilú vyvolať pochybnosti o priebehu nehodového deja. V prípade záznamu ide o záznam poisťovne, z ktorého nevyplýva, že by táto, vzhľadom na "odlišné" výpovede účastníkov nehody, podrobnejšie skúmala spôsob zastavenia vozidla žalovaného žalobcom. Zo strany vedľajšieho účastníka, ktorý taktiež má dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam, neboli predložené žiadne iné dôkazy, ktoré by vyvracali tvrdenia účastníkov, a ktoré by preukázali, že ku škode nedošlo, resp. nemohlo dôjsť spôsobom uvedeným účastníkmi, a teda vedľajší účastník v tomto smere dôkazné bremeno neuniesol.

V súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 427 OZ vo vzťahu k právnemu posúdeniu veci vedľajší účastník poukazoval na liberačné dôvody v zmysle § 428 OZ.

Podľa § 428 OZ svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

Ustanovenie § 428 OZ upravuje dva liberačné dôvody, teda dôvody zbavenia sa zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov, a to, že škoda bola spôsobená okolnosťami, ktoré nemajú pôvod v prevádzke a škoda bola spôsobená tzv. neodvrátiteľnou udalosťou - zásahom zvonku (prírodné sily, zásah osoby alebo zvieratá).

Z prvej vety citovaného ustanovenia vyplýva, že v prípade, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke, nie je možné sa zodpovednosti zbaviť. Okolnosti, ktoré majú pôvod v prevádzke zákon nedefinuje, ide však nesporne o okolnosti, ktoré súvisia s organizáciou, riadením a uskutočňovaním prevádzky a sú v príčinnej súvislosti so škodou. Pôsobenie prevádzky na okolie či dovnútra, je pôsobením takým spôsobom, ktorý je prejavom typických vlastností prevádzky. Ich súčasťou je určitá nebezpečnosť vzhľadom na rýchlosť, silu a podobne, náročnosť na ovládanie a technickú zložitosť, čo všetko môže potenciálne vyvolať nepriaznivý škodlivý následok. Vymrštenie kameňa na ceste spod kolies idúceho motorového vozidla a v tej súvislosti následne vzniknutá škoda na inom vozidle je nepochybne takou okolnosťou, ktorá má pôvod v prevádzke vozidla, a preto podľa ust. § 428 OZ neprichádza do úvahy liberácia. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že motorové vozidlo je v prevádzke, keď sa pohybuje, pričom bez pohybu motorového vozidla by k vymršteniu kamienka a následne k vzniku škody na inom vozidle nedošlo, keď vymrštenie kamienka priamo súvisí aj s rýchlosťou motorového vozidla. K vymršteniu kamienka teda došlo v priamej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla, t.j. s jeho činnosťou a pohybom. Bez prevádzky, pohybu tohto vozidla by kamienok z cesty do čelného skla iného motorového vozidla samovoľne neodskočil. Druhý liberačný dôvod upravený v druhej vete

ustanovenia § 428 OZ sa týka prípadov, keď škoda bola spôsobená tzv. neodvratiteľnou udalosťou, zásahom zvonku v dôsledku prírodných síl, zásahu osôb alebo zvierat, tzv. vis maior (R 3/84). V prípade, ak by došlo ku škode na čelnom skle motorového vozidla v dôsledku kameňa hodeného osobou, kameňa vymršteného v dôsledku zosuvu pôdy alebo krupobitím, jednalo by sa o prípady, ktoré nemajú pôvod v prevádzke. V danom prípade je však nesporné, že k vymršteniu kameňa do vozidla žalobcu došlo práve v dôsledku pohybu kolies pri prevádzke motorového vozidla žalovaného, a teda ide o okolnosť majúcu pôvod v prevádzke, z ktorej v priamej príčinnej súvislosti vznikla škoda na motorovom vozidle žalobcu. Je tu teda daná zodpovednosť v zmysle § 428 veta prvá OZ, v ktorom prípade nie je možná liberácia. Pokiaľ vedľajší účastník v tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 14C/80/2012 a Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/468/2012, súd poukazuje na odlišné rozhodnutia súdov, napr. rozhodnutie Okresného súdu Martin sp. zn. 8C/172/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Co/5/2012, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/44/2013, Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9C/96/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/5/2012. Samotnú otázku, či vymrštenie kameňa má, resp. nemá pôvod v osobitnej povahe prevádzky pritom vyriešila judikatúra už v minulosti v súvislosti s ustanovením § 431 OZ (R 3/1984), keď vymrštenie kameňa považovala za stret dvoch prevádzok, z čoho možno jednoznačne vyvodiť, že vymrštenie kameňa má pôvod v osobitnej povahe prevádzky. Súd preto nevidel dôvod pre odklon od doteraz takto ustálenej súdnej praxe.

V súvislosti s liberačnými dôvodmi však považuje súd za potrebné uviesť, že i v prípade, ak by liberácia do úvahy prichádzala, v danom prípade k vymršteniu kameňa došlo počas jazdy cez zimu, po ohrnutej a posypanej vozovke, o čom žalovaný mal vedomosť, z ktorého dôvodu mal žalovaný možnosť zamedziť odlietaniu posypového materiálu znížením rýchlosti, keďže sila vymrštenia kameňa je v priamej súvislosti s rýchlosťou motorového vozidla. Je zrejmé, že na vzniku škody sa jednoznačne podieľala rýchlosť motorového vozidla, od ktorej je sila a rýchlosť vymrštenia posypového materiálu priamo závislá, a teda vznik škody v danom prípade jednoznačne súvisí s prevádzkou motorového vozidla. Riziko znášania následkov zodpovednosti za škody spôsobené prevádzkou motorového vozidla u prevádzkovateľa je preto zmiernené práve tým, že každý prevádzkovateľ je zo zákona poistený pre prípad vzniku svojej zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č. 381/2001 Z.z.

Žalobca potom čo uhradil faktúru za výmenu čelného skla v celkovej výške 470,66 € (pokladničný doklad č.l. 7) dňa 29.02.2012 vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy v lehote do 15.03.2012 (výzva č.l. 12, 13).

Keďže žalovaný škodu žalobcovi v lehote určenej žalobcom neuhradil, dostal sa počnúc dňom nasledujúcim po splatnosti do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Tým vzniklo žalobcovi právo požadovať úrok z omeškania. Žalobca si úrok z omeškania uplatnil v súlade s ustanovením § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne.

Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu 16.03.2012 (začiatku omeškania žalovaného s plnením peňažného dlhu) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 16.03.2012 bola vo výške 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania k 16.03.2012 teda bola 9 % (1 + 8).

Žalovaný bol povinný spôsobenú škodu uhradiť do 15.03.2012, do omeškania s plnením peňažného dlhu sa dostal odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti pohľadávky, t.j. od 16.03.2012.

Na základe vyššie uvedeného súd, potom čo dospel k záveru, že žalovaný za spôsobenú škodu zodpovedá, návrhu žalobcu vyhovel a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 470,66 €

spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo žalovanej sumy, od 16.03.2012 do zaplataenia, v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Pokiaľ vedľajší účastník v súvislosti s uplatneným úrokom z omeškania poukázal na ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., v zmysle ktorého je poisťiteľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania len vtedy, ak si nesplnil povinnosť v zmysle ods. 6 citovaného ustanovenia, z ktorého dôvodu žalobcovi nevznikol nárok na uplatnenie úroku z omeškania, súd poukazuje na skutočnosť, že v danom prípade je nárok uplatnený voči priamemu zodpovednostnému subjektu, nie voči poisťiteľovi, pričom vo vzťahu medzi škodcom a poškodeným nie je možné aplikovať citované ustanovenie § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Úspešným účastníkom konania bol žalobca, preto mu súd priznal náhradu trov konania.

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 28,- € a trov právneho zastúpenia za päť úkonov právnej služby, vo výške 414,- €.

Pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia súd, vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 1, § 10 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase uskutočnenia jednotlivých úkonov právnej služby, priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia dňa 22.02.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a) cit. vyhlášky účinnej do 30.06.2013) ... 33,19 €

+ režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) ... 7,63 €

2/ písomné podanie na súd (žaloba) zo dňa 02.04.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b) cit. vyhlášky účinnej do 30.06.2013) ... 33,19 €

+ režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) ... 7,63 €

3/ účasť na pojednávaní dňa 17.07.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky účinnej od 01.07.2013) od 15:05 hod. do 16:20 hod., t.j. 1 hod. 15 min. ... 33,19 €

+ režijný paušál ... 7,81 €

+ náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 cit. vyhlášky) 4 x ? hod., t.j. 4 x 13,01 € = 52,04 €

+ náhrada cestovného 5,79 € (cena za spotrebované PHM, na trase F. Námestovo a späť 68 km (34 x 2) pri použití mot. vozidla Fiat Croma EČV: DK 173AO, priemerná spotreba podľa TP 6,0 l/100 km, cena PHM 1 l/1,42 €) + 12,44 € (zákl. náhrada za používanie cestných mot. vozidiel 0,183 €/1 km (§ 1 ods. 2 opatrenia č. 632/2008 Z.z.) x 68 km) = 18,23 €

4/ účasť na pojednávaní dňa 18.09.2013 (§ 13a ods. 1 písm. d) cit. vyhlášky účinnej od 01.07.2013) od 10:30 hod. do 11:00 hod., t.j. 30 min. ... 33,19 €

+ režijný paušál ... 7,81 €

+ náhrada za stratu času (§ 17 ods. 1 cit. vyhlášky) 4 x ? hod., t.j. 4 x 13,01 € = 52,04 €

+ náhrada cestovného 5,79 € (cena za spotrebované PHM, na trase Dolný Kubín - Námestovo a späť 68 km (34 x 2) pri použití mot. vozidla Fiat Croma EČV: DK 173AO, priemerná spotreba podľa TP 6,0 l/100 km, cena PHM 1 l/1,42 €) + 12,44 € (zákl. náhrada za používanie cestných mot. vozidiel 0,183 €/1 km (§ 1 ods. 2 opatrenia č. 632/2008 Z.z.) x 68 km) = 18,23 €

Trovy právneho zastúpenia spolu: 304,18 € + 60,84 € (DPH 20% (§ 18 ods. 3 cit. vyhlášky)) = 365,02 €

Oproti vyúčtovaniu súd žalobcovi nepriznal odmenu za úkon právnej služby - vyjadrenie k odporu zo dňa 22.06.2012, keď nešlo o nevyhnutný úkon pre účelné uplatňovanie práva žalobcu, keďže žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu nárok uplatnený žalobcom nepoprel a žalobca vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti podstatné pre konanie. Keďže súd odmenu za uvedený úkon právnej služby nepriznal, nepriznal ani režijný paušál k tomuto prináležiaci.

Spolu trovy konania žalobcu potom predstavujú sumu 393,02 € (trovy právneho zastúpenia 365,02 € + zaplatený súdny poplatok 28,- €), na náhradu ktorých súd ako neúspešného účastníka konania zaviazal žalovaného, v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. na účet právneho zástupcu žalobcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Námestovo ku Krajskému súdu v Žiline.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, že nebude splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z.).